

Výpočet vržených stínů

© 1996-2016 Josef Pelikán CGG MFF UK Praha

pepca@cgg.mff.cuni.cz
http://cgg.mff.cuni.cz/~pepca/

Metody

vícenásobný výpočet viditelnosti

- viditelnost z pohledu světelného zdroje, vhodná reprezentace stínů, běžný výpočet viditelnosti
- stínový Z-buffer

stínová tělesa

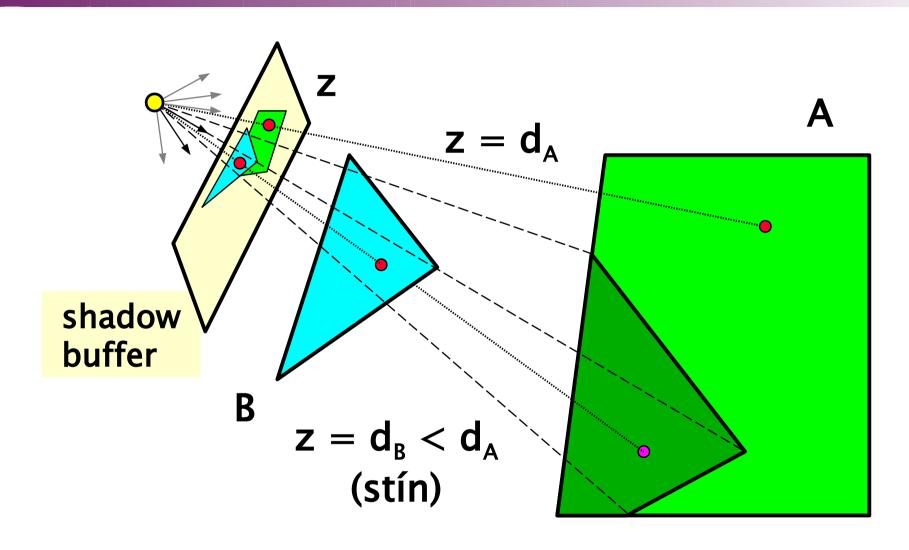
- reprezentace stínu jako 3D tělesa, výpočet průniku
- reprezentace stínů pomocí BSP
- přímé metody výpočtu stínů
  - řádkové algoritmy (světlo shora, ..)
  - realistické zobrazovací metody (sledování paprsku)

Stínový Z-buffer (mapa stínů)

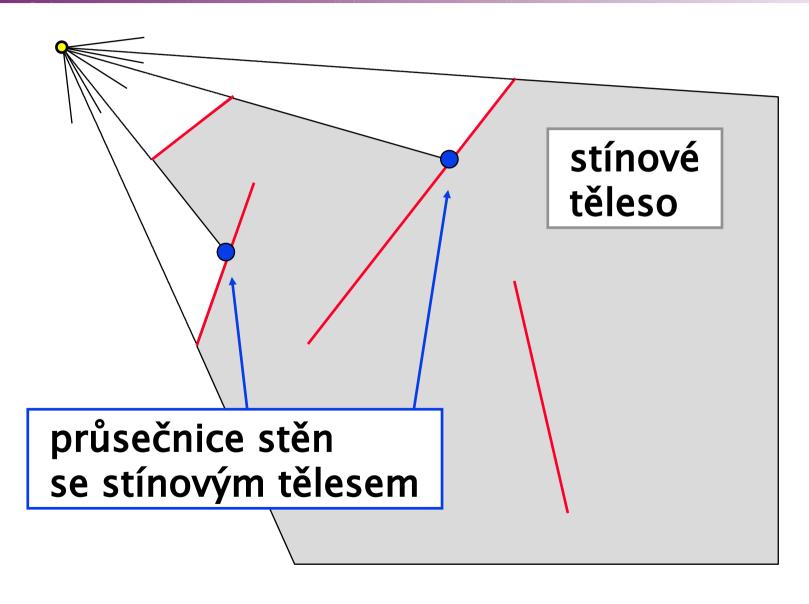
- výpočet Z-bufferu z pohledu zdroje světla
  - stačí počítat pouze hloubky (pole z[x,y])
- běžný výpočet viditelnosti
  - pixelově orientovaný algoritmus
  - v každém pixelu spočítám jeho vzdálenost od zdroje d.
     Po projekcí do z[x,y] zjistím vzdálenost z
  - je-li z < d, kreslený pixel leží ve stínu (v Z-bufferu byla v tom místě vidět jiná plocha)
- ightharpoonup okolní pixely v $\mathbf{z}[\mathbf{x},\mathbf{y}] \Rightarrow$ přesnější hranice stínů

Stínový Z-buffer ("shadow map")

Stínová tělesa

Metody reprezentace stínových těles:

soustava mnohostěnů

- stačí uchovávat jen <u>boční stěny</u>
- pořadí kreslených ploch zepředu-dozadu vzhledem ke zdroji světla
- sjednocení elementárních stínových jehlanů
- BSP-reprezentace stínových těles
  - do BSP-reprezentace scény přidám stěny určené zdrojem světla a <u>osvětlenými</u> hranami ploch

Volumetric shadows

- každé osvětlené těleso vrhá nekonečný stín (množina zastíněných bodů = "stínové těleso")
- boční stěny stínového tělesa uvažujeme jako neviditelné, virtuální čtyřúhelníky
  - paprsek od <u>kamery</u> k <u>zobrazovanému tělesu</u> se proti takovým stěnám testuje
  - GPU může virtuální stěny rasterizovat a "kreslit" je do šablony (obraz při tom zůstává nezměněn)
- nakonec buffer šablony vyznačuje osvětlenou nebo zastíněnou část scény
  - tento postup se musí opakovat pro každý světelný zdroj

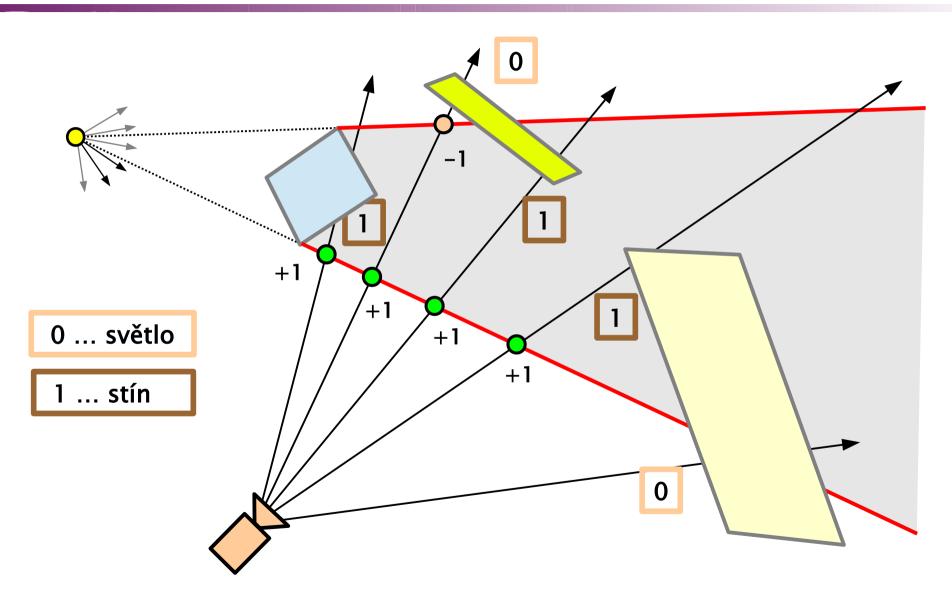
Stínové objemy I

- společný první krok kreslení celé <u>skutečné</u> scény
  - zapisuje se do depth-bufferu, osvětlení: "ambient"
- boční stěny stínového tělesa se dělí na přivrácené a odvrácené
  - při kreslení stínových těles se nezapisuje do depthbufferu (ale k testování viditelnosti se používá)
- druhý krok kreslí pouze boční stěny stínových těles:
  - přivrácené viditelné stěny inkrementují šablonu
  - odvrácené viditelné stěny dekrementují šablonu
- třetí krok má v šabloně nulovou hodnotu pro osvětlené části (přidá se příspěvek světelného zdroje)

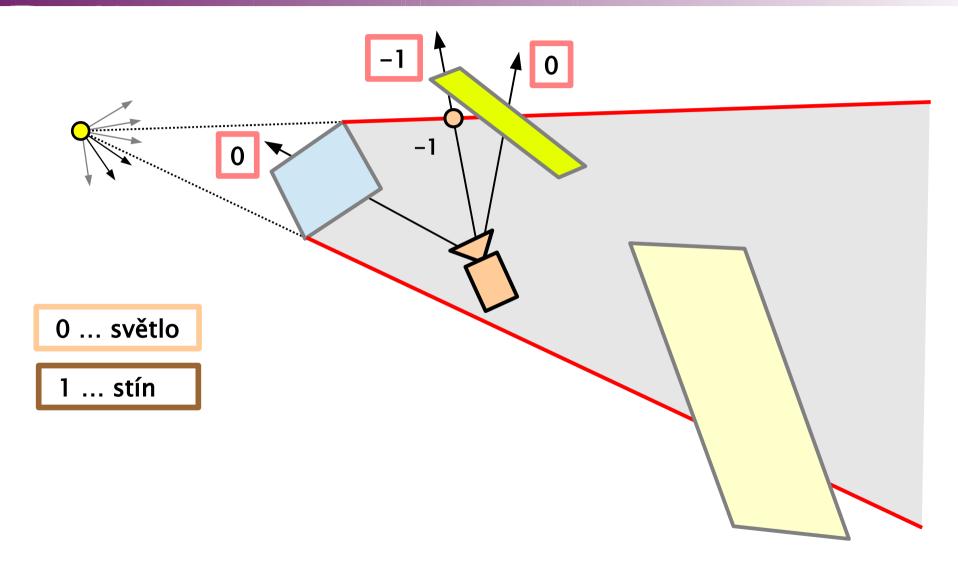
Stínové objemy I

Stínové objemy I – selhání

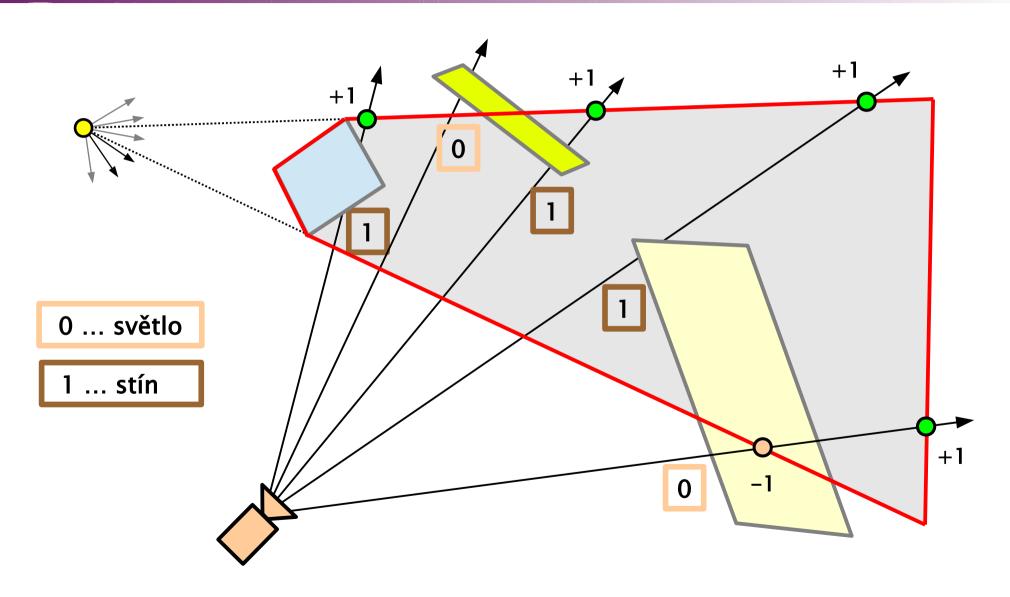
Stínové objemy II

- kamera může být umístěna kdekoli
  - stínová tělesa jsou dokonale uzavřená "čepičkami" jedna je tvořena <u>osvětlenou částí tělesa</u>, druhá leží <u>v nekonečnu</u>
- druhý krok kreslí se boční stěny stínových těles a obě "čepičky"
  - přivrácené <u>ne</u>viditelné stěny <u>dekrementují</u> šablonu
  - odvrácené <u>ne</u>viditelné stěny <u>inkrementují</u> šablonu
- třetí krok má v šabloně nulovou hodnotu pro osvětlené části (přidá se příspěvek světelného zdroje)

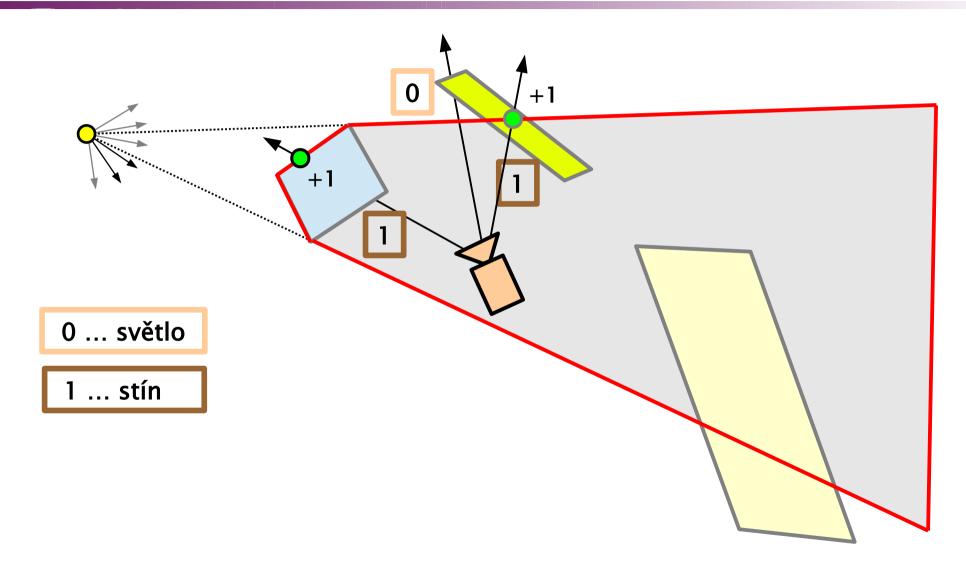
Stínové objemy II

Stínové objemy II - v pořádku

Vrcholy v nekonečnu

- boční stěny i zadní čepička potřebují mít vrcholy v nekonečnu
  - vzdálenější od kamery než jakékoli jiné objekty
- průmět vrcholu [x, y, z, 1] do nekonečna: [x, y, z, 0]
- projekční matice s hodnotou "far = ∞":

$$A = \frac{2n}{r-l} \qquad B = \frac{r+l}{r-l} \qquad C = \frac{2n}{t-b} \qquad D = \frac{t+b}{t-b}$$

$$M(n, \infty, r, l, t, b) = \begin{bmatrix} A & 0 & 0 & 0\\ 0 & C & 0 & 0\\ -B & -D & 1 & 1\\ 0 & 0 & -2n & 0 \end{bmatrix}$$

Průmět do nekonečna

• projekce vlastního bodu (včetně vydělení homogenní složkou):

$$[x, y, z, 1] \cdot M = \left[\frac{x}{z}A - B, \frac{y}{z}C - D, 1 - \frac{2n}{z}\right]$$

projekce nevlastního bodu:

$$[x, y, z, 0] \cdot M = \left[\frac{x}{z}A - B, \frac{y}{z}C - D, 1\right]$$

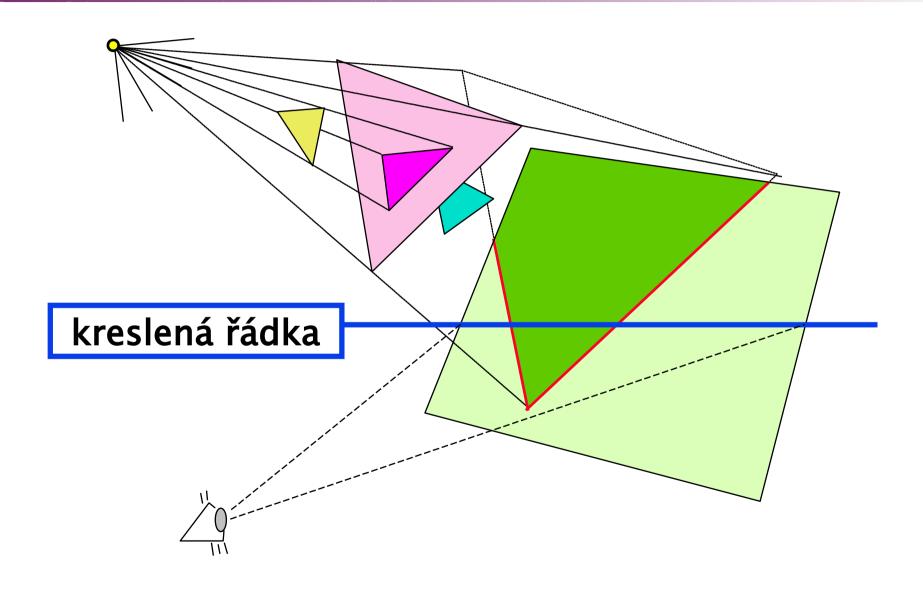
Řádkový algoritmus

- osvětlení scény shora
  - ve směru postupu řádkového rozkladu
- na vykreslovanou stěnu se promítají hrany stěn, které ji mohou zastínit
  - tyto hrany se již zpracovaly (právě se zpracovávají)
  - promítají se pouze <u>osvětlené</u> hrany
- další urychlení (Bouknight a Kelley, 1970)
  - předzpracováním (projekcí ze světelného zdroje) zjistím, které stěny se vůbec mohou stínit

Řádkový algoritmus

Literatura

- J. Foley, A. van Dam, S. Feiner, J. Hughes: Computer Graphics, Principles and Practice, 745-753
- Jiří Žára a kol.: *Počítačová grafika*, principy a algoritmy, 361-363